

Hvorfor bør Kvinderne have Valgret?

Naar man har den Opfattelse, at det var en beklagelig Dumhed, Verdenshistorien begik, da den opfandt den almindelige Valgret for Mandfolk, da er det ganske naturligt, at man vender det døve Øre til, naar Kvinderne nu komme og sige: „Vi ville ogsaa have Valgret“. Hvis man i al Stilhed ærgrer sig over, at man i 1848 var med til at stemme for den almindelige Valgret, halvt med, halvt mod sin Vilje, da er det naturligt, at man i 1888 vrider Hænderne ved Tanken om, at nogen kunde falde paa at ville give Valgret til Vaskerkoner og Syersker.

Hvis man derimod gaar ud fra, at den almindelige Valgret er en fuldbragt Kjendsgjerning, som man er nødt til at arbejde med, saaledes som Evropas ledende Statsmænd — Bismarck og før ham Napoleon den Tredje — synes at mene, da vil man i Virkeligheden have meget ondt ved at sige nej, naar det smukke Kjønn melder sig med sine Krav. Dette svage Kjønn har i saa Fald de stærke Grunde paa sin Side. Hvilke Grunde? De samme, man tager for Fyldest, naar der er Tale om Mandfolks Valgret.

Mandfolk fik Valgret ned igjennem alle Befolkningens Lag, fordi — sagde man — den Mand ved bedst, hvor Skoen trykker, som selv har den paa. Udelukker man en Klasse fra Valgret samtidig med, at man giver den til andre Klasser, da vil den udelukkede Klasses Interesser ikke blive repræsenterede paa bedste Maade. Menneskene ere ikke saa gode, som de burde være, og sætter man Godsejerne til at røgte baade deres egne og Bøndernes Interesser, eller Gaardmændene til at varetage baade deres egne og Husmændenes Interesser, da er der en høj Grad af Formodning for, at Godsejerne ville sørge nok saa godt for sig selv som for Bønderne, Gaardmændene nok saa godt for sig selv som for Husmændene og saa fremdeles. Dette er vel saa omtrent, hvad der kan kaldes politisk Børnelærdom. Men man skal vogte sig for sine egne Ord, hvis man ikke er rede til at tage Følgerne. Thi hvad vil det sige: „og saa fremdeles“? Det vil sige, at, naar man sætter Mændene til at røgte baade deres egne og Kvindernes Interesser, da ville de gode Mandfolk varetage deres egne Interesser bedre